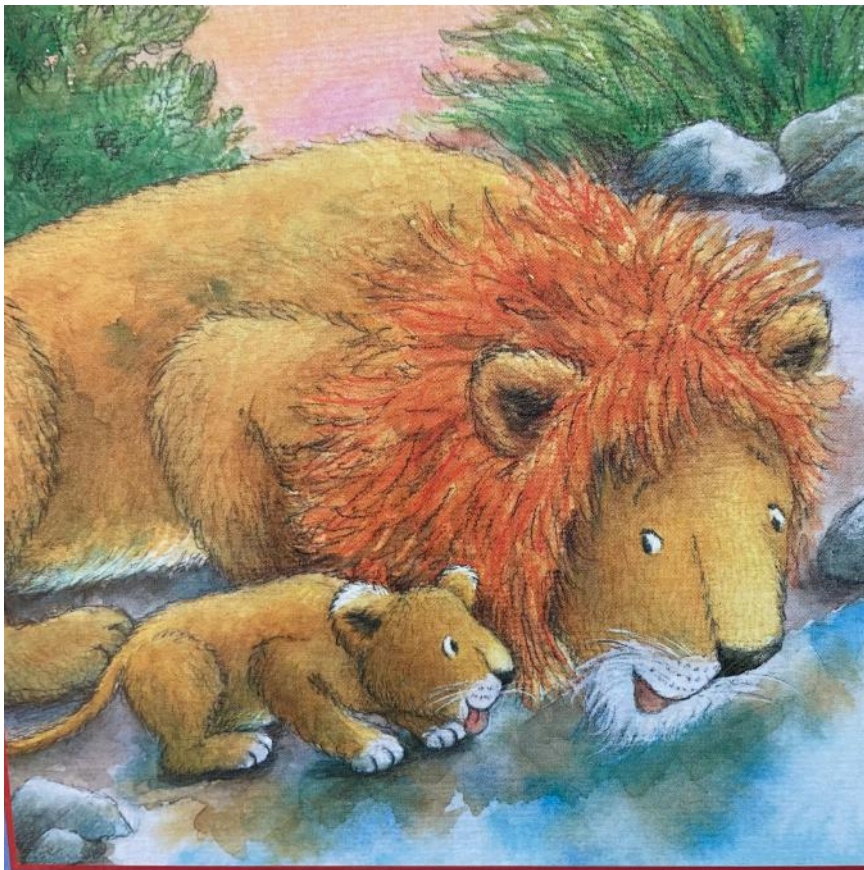

тережись Маленький Лев!

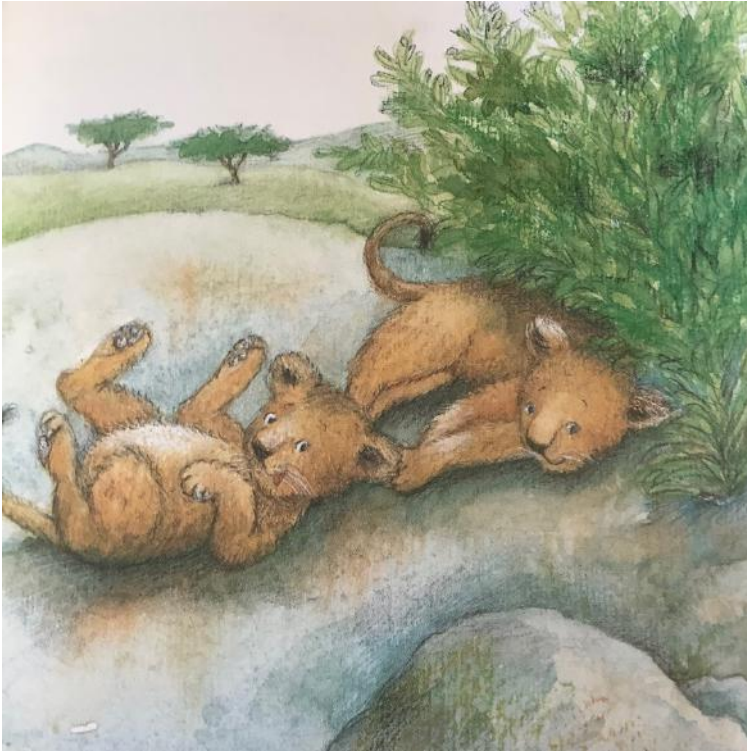

Автор: Урсель Шеффлер
Ілюстратор: Рут Шолте ван Маст
Переклад: Tetyana Skorykh, Kharkiv, Ukraine

1

"Гей! Спіймай мене!",
Лія покликала своїх братів.
Вона спритно піднялася
на скелястий виступ.
Джо та Джеп погналися за нею.
Одним сміливим стрибком
Лія перестрибнула через щілину.

2

"Що не так? Хіба ви не йдете?"

— вигукнула Лія.

Обидва невпевнено подивилися один на одного.

Коли справа дійшла до стрибків, Лія була
набагато краща, ніж вони!

— Мені не хочеться, — сказав Джо
І ліниво перекотився на спину.

«У тіні прохолодніше».

— сказав Джеп і позіхнув.

Він ліг біля куща шавлії
і заплющив очі.

3

Батько Лев лежав через річку під великою акацією.

Лія глянула на нього.

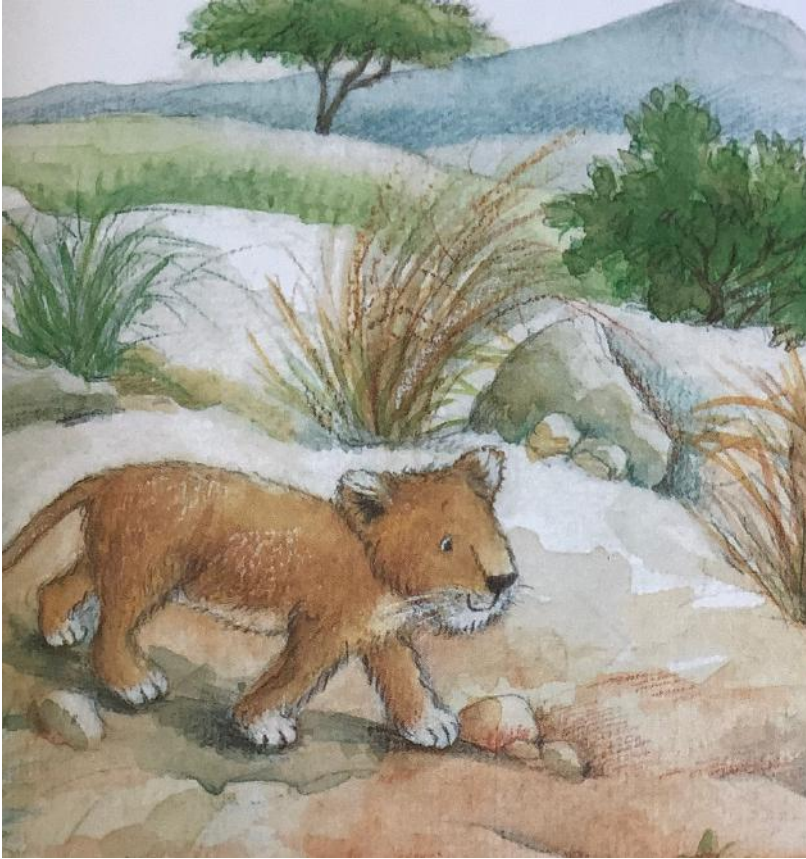
Тато зазвичай спав вдень.

Особливо, коли він добре поїв, як учора ввечері.

4

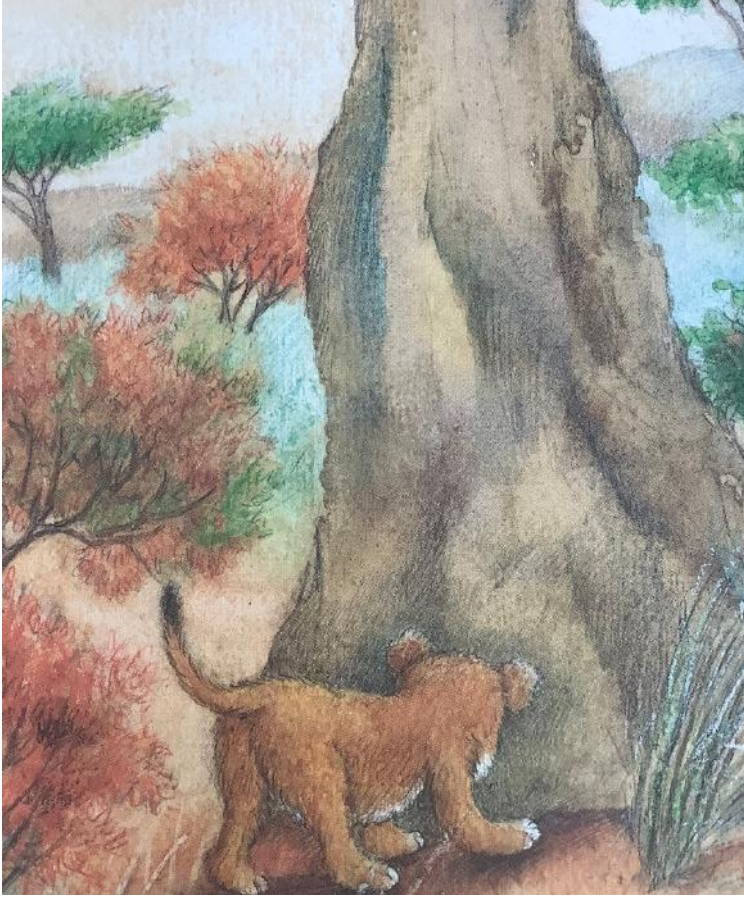
Мати Левиця лежала з іншими левицями на круглих скелях перед печерою і також спала.

5

Лія зовсім не втомилася.
Добре, якщо ніхто не гратиме з нею,
то їй доведеться вирушити
на пошуки самотужки!

Вона бігла крізь каміння й валуни
вниз до річки.

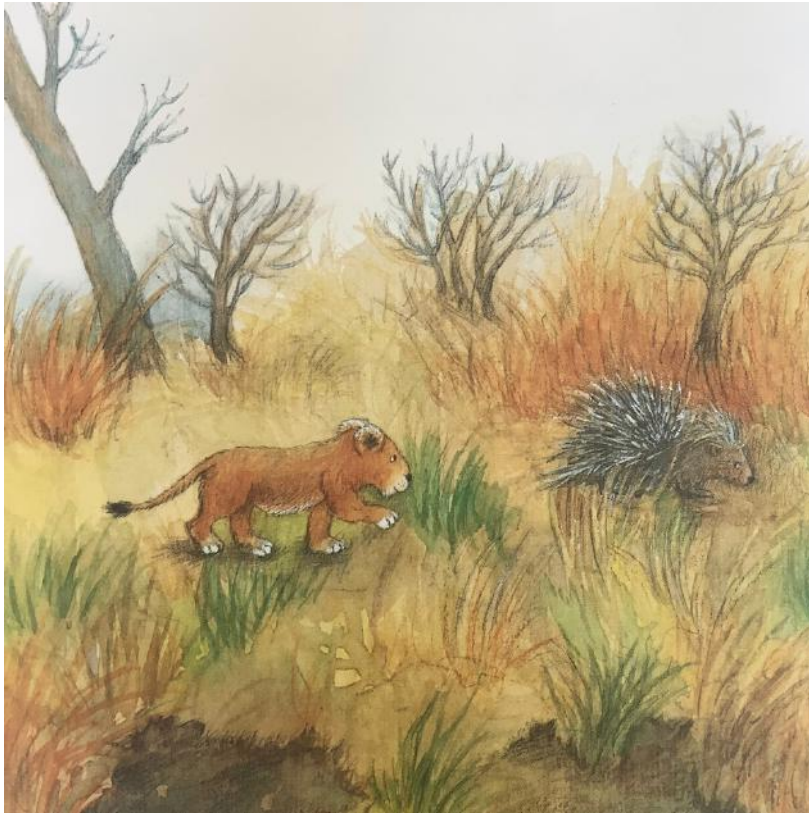

6
Що це за дивний гострий пагорб з піску?
Лія з цікавістю сунула ніс.
Зовсім не пахле!

7

Але раптом усе обличчя почало
Свербіти і лоскотати.
Терміти! Вона натрапила на пагорб термітів
Поспішно Лія витерла
настирливих істот зі свого обличчя
і побігла далі .

8

Маленька левиця бродила через
сухий чагарник уздовж берега річки.
Ммм, пахло чудово після
дикобразів!
Гей! Один сидів у траві.
Вона хотіла його зловити.

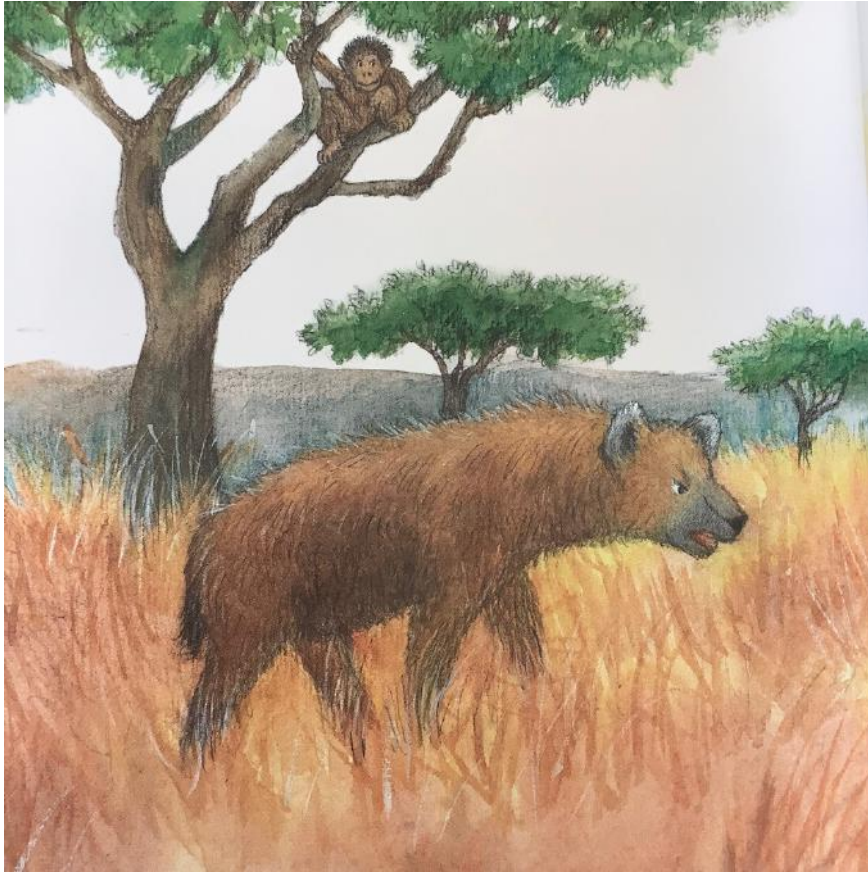
15

Лія обережно підкралася
до дикобраза.
Ух! Потім воно зникло
в ямі в землі!

9

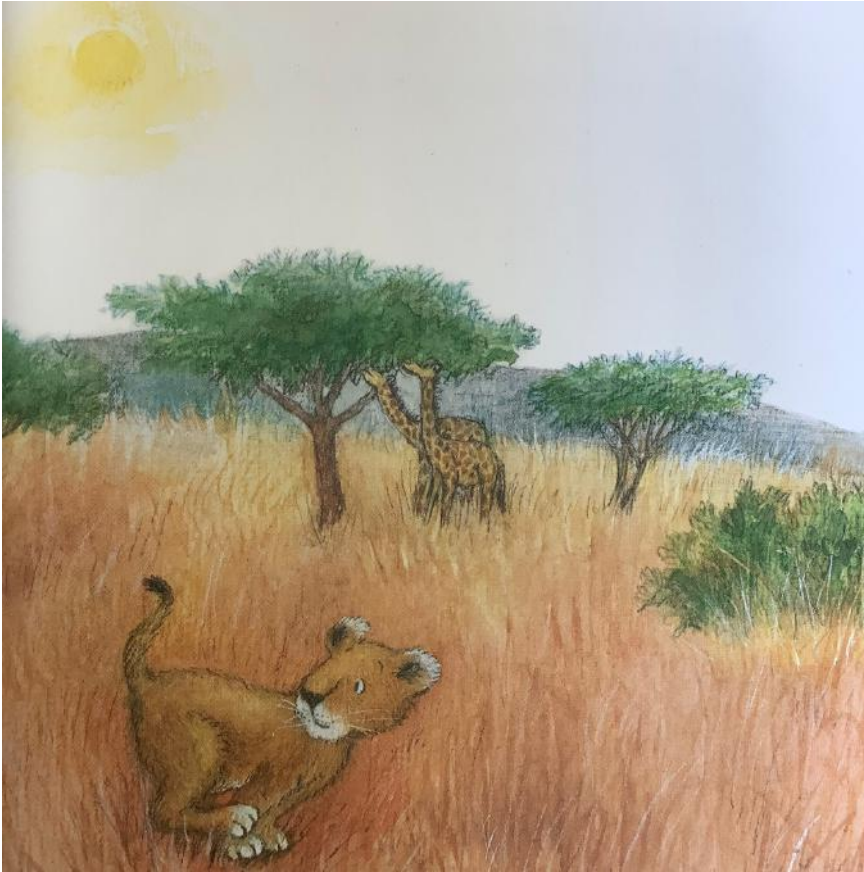
Лія встромилася носом у нору.
Дуже обережно, бо перо дикобраза
в роті страшенно болить.
Вона знала це з досвіду.

10

Раптом підскочила гієна
і прошипла:

"Іди геть! Або я тобі очі виб'ю!"

11

Лія злякалася і побігла до річки.
Наприкінці сухого сезону,
річка була лише крихітним струмком.

12

Лія вирила яму
де збиралася вода.

Так само, як мама і тато
завжди робили.

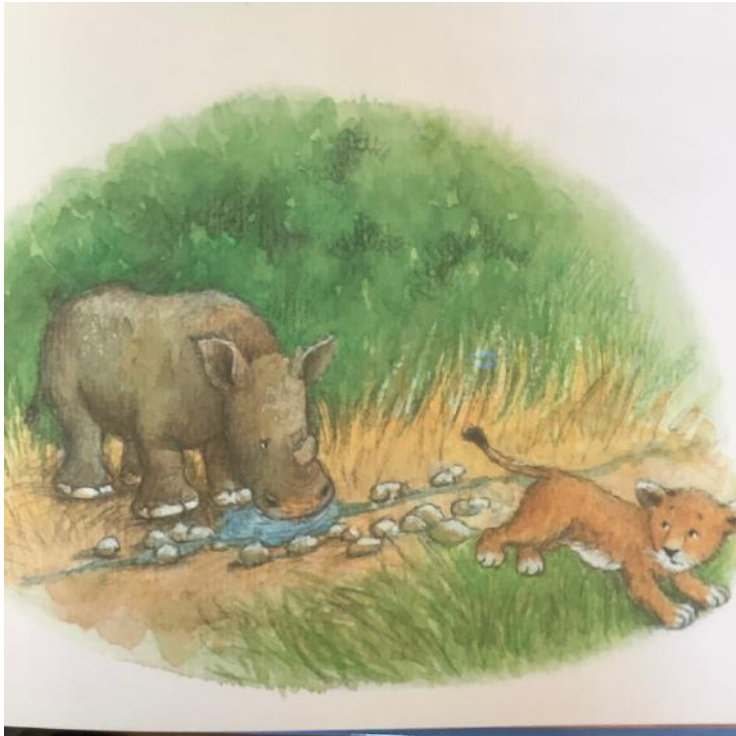

13

Саме тоді, коли вона збиралася пити
вона почула гучне задихання позаду.

У кущах пролунав тріск.

Гігантський носоріг прорвався крізь ліс!

14

Лія ніколи раніше не
бачила носорога зблизька!
"Геть з дороги!" — пирхнув носоріг.
і тупнув до Лії.

— Це моя водяна нора! — сказала Лія.
«Відійди звідти!
Або я розтопчу тебе!»
— прогарчав носоріг.

Злякавшись, Лія відскочила вбік.
Великий носоріг пив.
Потім він звільнив місце
для малюка носорога,
який зараз виходив із кущів.
Йому було всього кілька тижнів
і вже вдвічі більший за Лію

15

Лія підбігла до батька.

— Тату, тату! Обурено задихалася вона.

«Цей дурний носоріг щойно прогнав мене від водопою».

— Злякалася, так? — сказав Тато Лев.

«Лев не боїться. Навіть носорогів. Втікати - це боягузтво».

Лев хоробрий і нікого не боїться. Пам'ятай про це!"

— Ти справді нікого не боїшся? — запитала Лія.

— Нікого! — заявив батько-лев, гордо похитуючи гривую.

Потім відкинув голову назад

на передні лапи і заплющив очі.

16

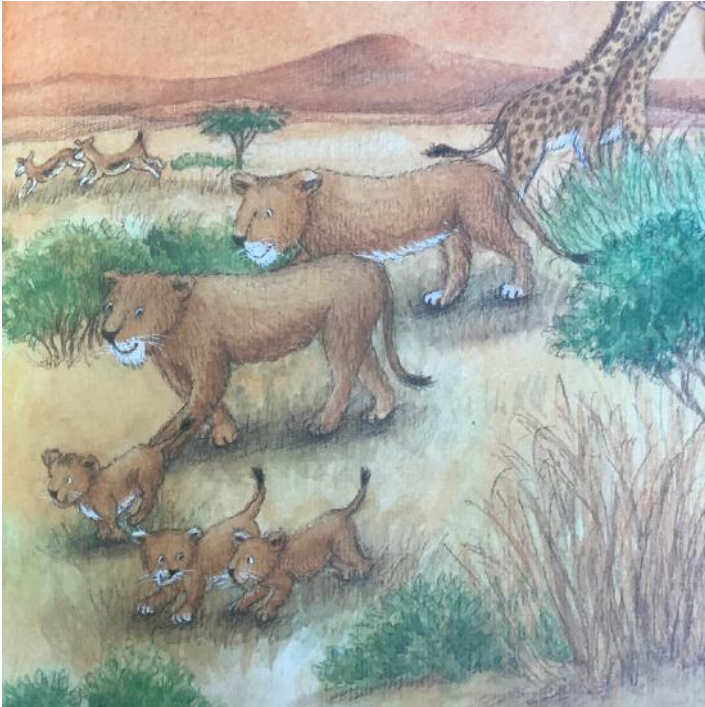
Леа побігла до печери, де Мати Левиця
а інші левиці були.

Вона розповіла їм про свою пригоду.

«Тікай, якщо хтось сильніший
ніж ти!— сказала мама.— Це розумніше.
Інші левиці кивнули на знак згоди.

«Але тато казав, що тікати – боягузтво»,
— сказала Лія. «Лев повинен бути сміливим
і нікого не боятися».

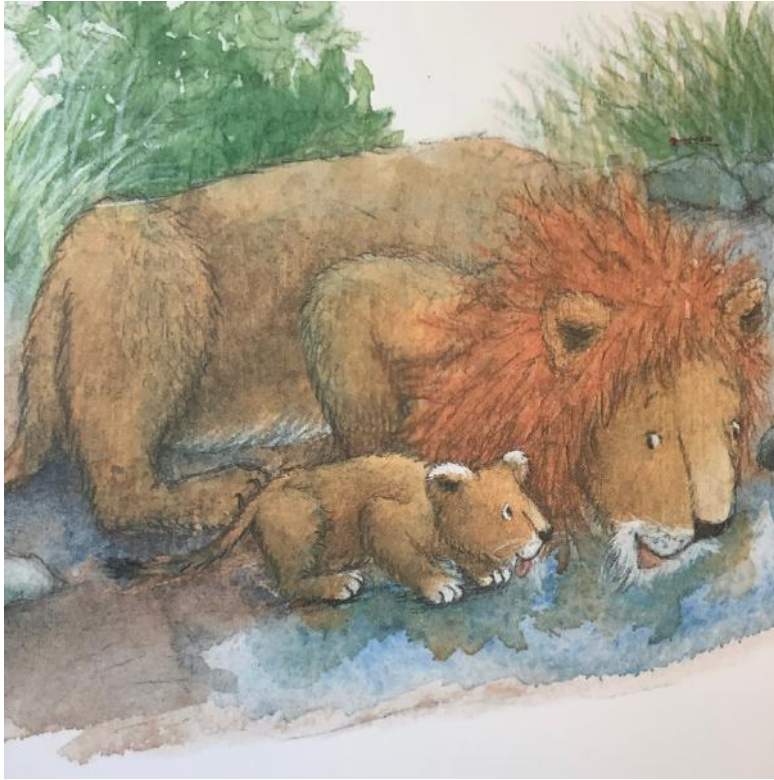
«Так говорять чоловіки!
Яка користь від хороброго левеня
якщо він мертвий? - зітхнула Мати-Левиця.

17

Наприкінці дня
сонце все ще палало.
На небі не було жодної хмаринки.
«Настав час сезону дощів!»
— сказала Мати Левиця.

Коли настали сутінки, великі леви
спустилися до річки.
Згря газелей швидко втекла, побачивши левів.
Пара жирафів також шанобливо поступила їм дорогу.
Сім'я бегемотів втекла.

18

«Бачиш, нас усі бояться»

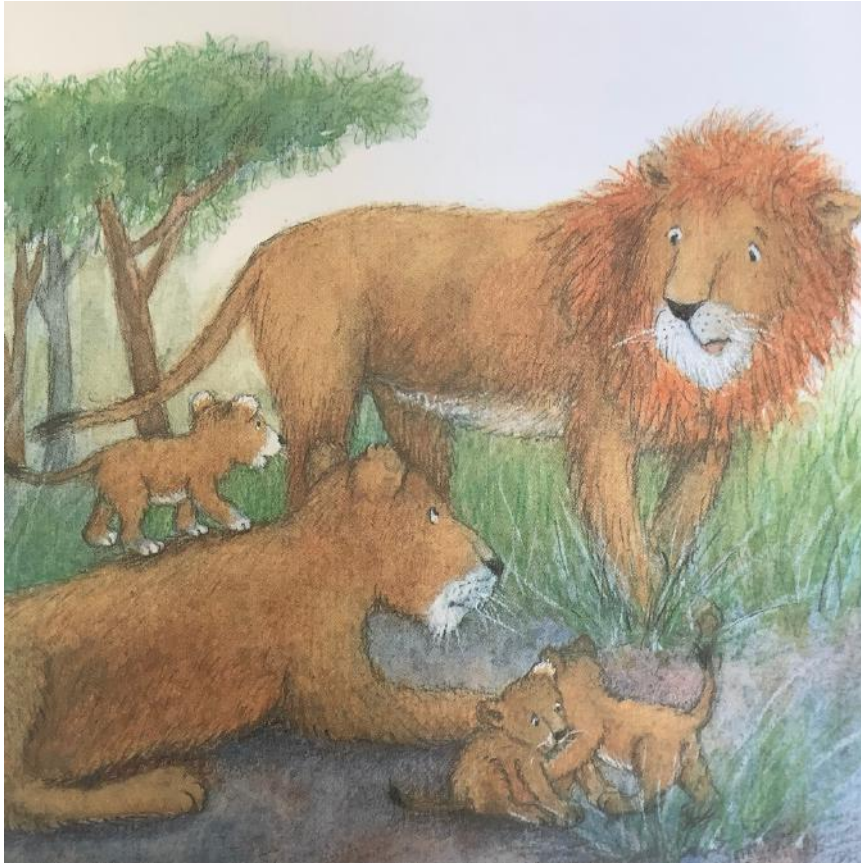
— сказав батько Лев до Лії.

Раптом вдалині почувся грім.

«Цікаво чи нарешті настане сезон дощів?»

— запитала Мама Левиця, дивлячись угору
на безхмарне небо.

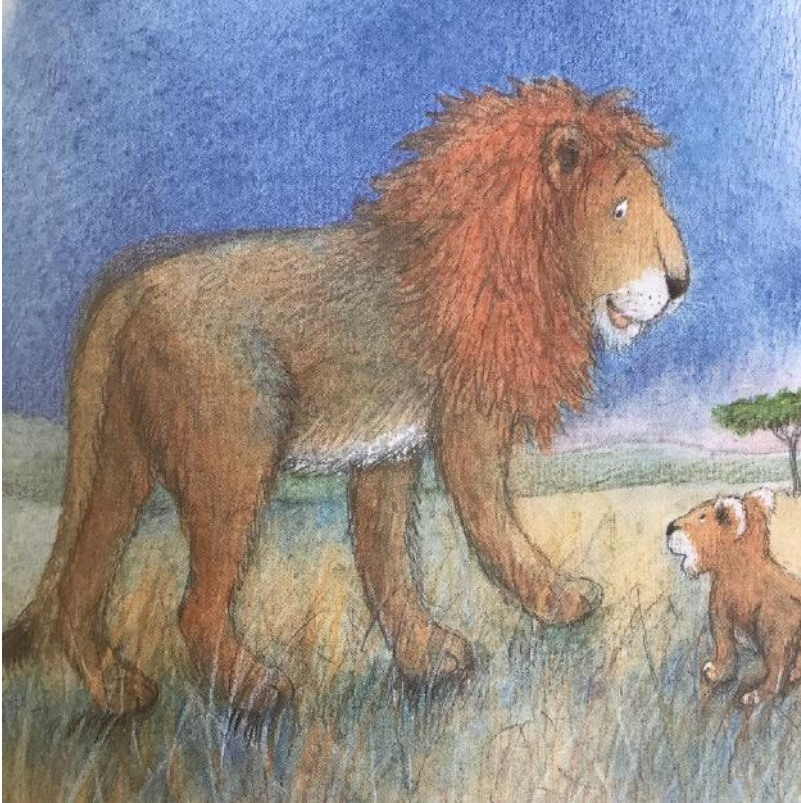
Батько-лев нагострив вуха і з тривогою прислухався

19

Цей грім означав небезпеку!
Він знав, що це походить від смертоносних
рушниць мисливців.
«Ми повинні спати в печері!»,
Батько Лев покликав «Йдемо!»
Вперше Лія
побачила страх у його очах.

«Носороги?» — запитала Лія.
«Набагато небезпечніше», — відповів лев.
«Ці громовики несуть смерть».

20

— Чого ти тікаєш?

— запитала Лія і побігла за татом Левом.

«Ти боїшся грому?

Зрештою, грім не небезпечний.

Грім приносить дощ, сказала мама!»

«Це не звичайний грім!

Це гармати!»

— сказав батько-Лев.

"Що таке гармати?"

— запитала Лія.

«Вони несуть смерть».

— суворо сказав Батько Лев.

21

Вночі блищали блискавки, лунали
гуркіт і грім.

То був звичайний грім.

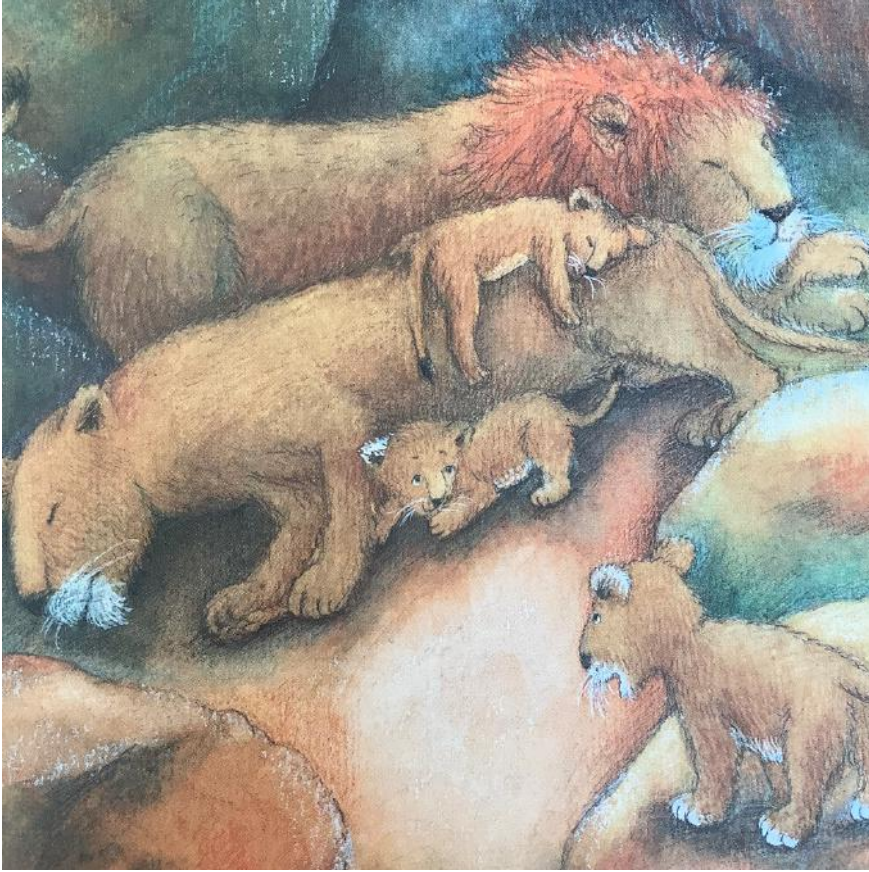
Гроза розірвала хмари в небі.

А потім пішов дощ. Годинами!

22

«Грім приносить дощ!»,
Лія покликала до печери.
«Джо, Джеп,
виходьте! Вода падає
з неба! Багато-багато!»
Лія розгулювала під дощем.
Вона співала і танцювала.

23

Нарешті з печери вийшли її брати .
«Мокро – це весело!» — вигукнула Лія.
А потім вона стрибнула в калюжу,
що вода розбризкалася на Джо та Джепа.

24

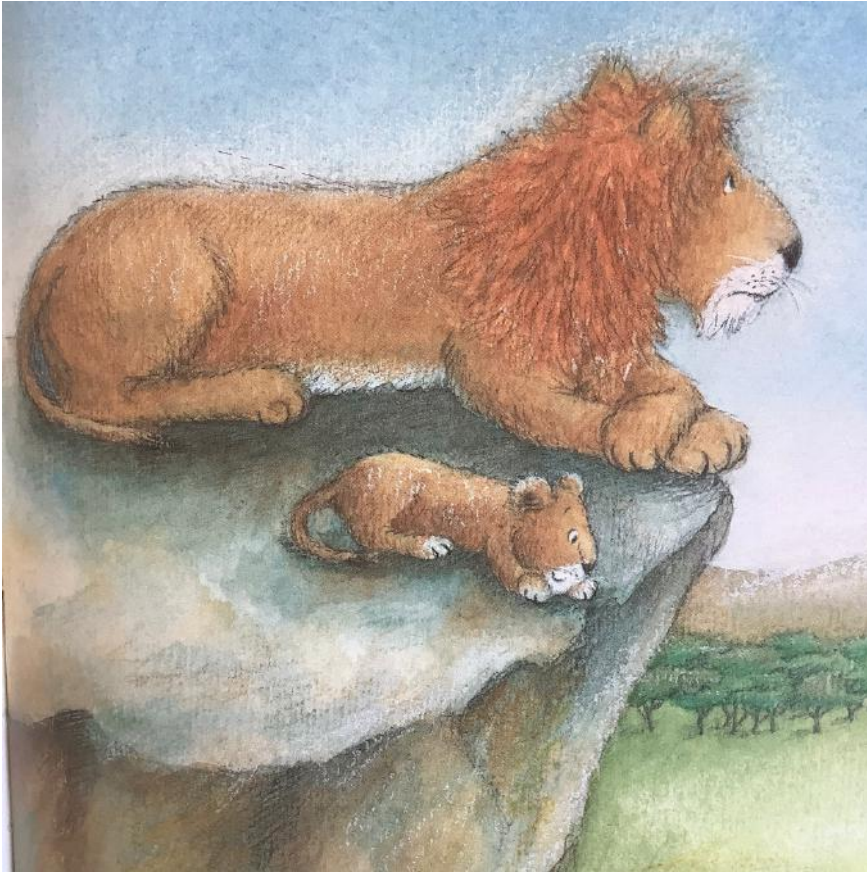
Джо і Джеп кинулися у відповідь.
Невдовзі вони втрюх каталися
брудними калюжами,
які утворювалися всюди.

25

«Тепер у нас є багато води
і не треба ходити
аж до річки пити!»,
— сказала Мати Левиця. «Незабаром озеро
також наповниться водою».

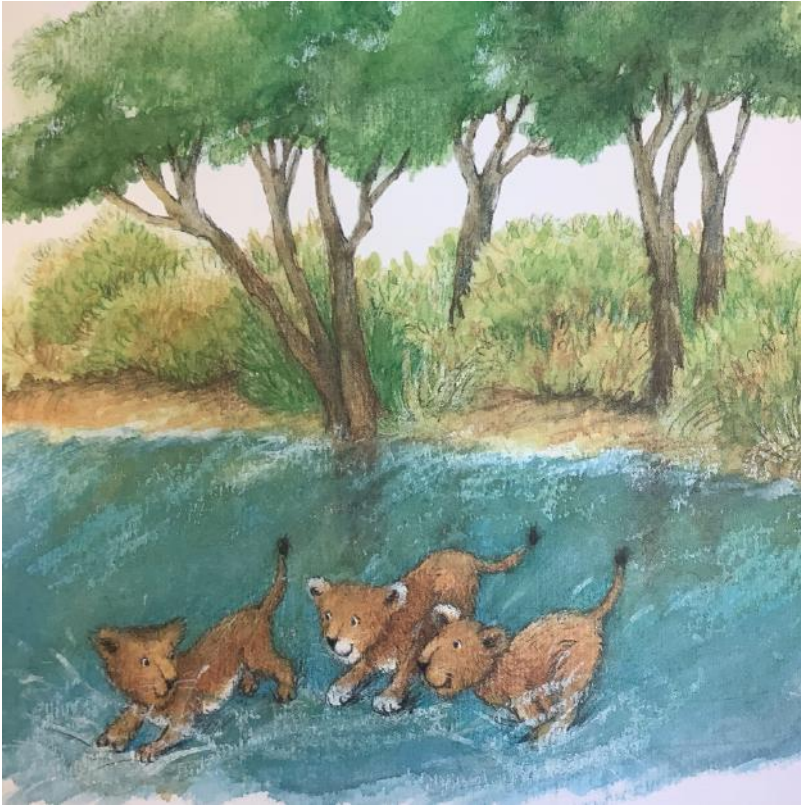
Левиці підготувалися
для великого свята сезону дощів.

26

Батько Лев лежав
На деякій відстані
на камені і спостерігав за ними.

Раптом нагострив вуха.
Знову було:
небезпечний грім вдалині!
Він повинен був дізнатися
де були мисливці,
куди вони йшли.

27

Грали Ліа, Джо і Джеп
цілий день на озері,
яке наповнив дощ.

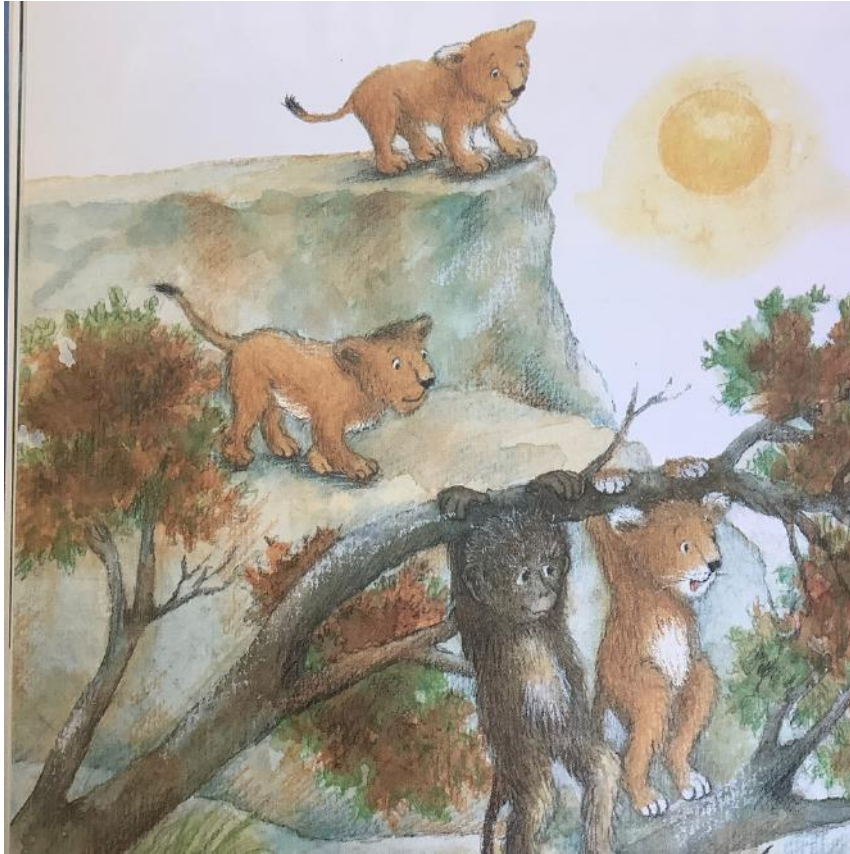
28

— Коли тато повернеться?

— спитала Лія ввечері.

«Сподіваюся, що скоро», — сказала Мати Левиця

Батько Лев прийшов тільки на наступний ранок зі своєї розвідувальної подорожі.

29

Він був дуже серйозним і сказав:

«Ми рухаємося в гори!»

— Чому, тату? крикнула Лія,

«Тут так гарно!»

30

Батько Лев подивився на неї
і сказав серйозно:

«Я бачив блискавку
з мисливської зброї.

Вона вбила величезного слона».

"Ти боїшся?" — запитала Лія.

Батько Лев не відповів.

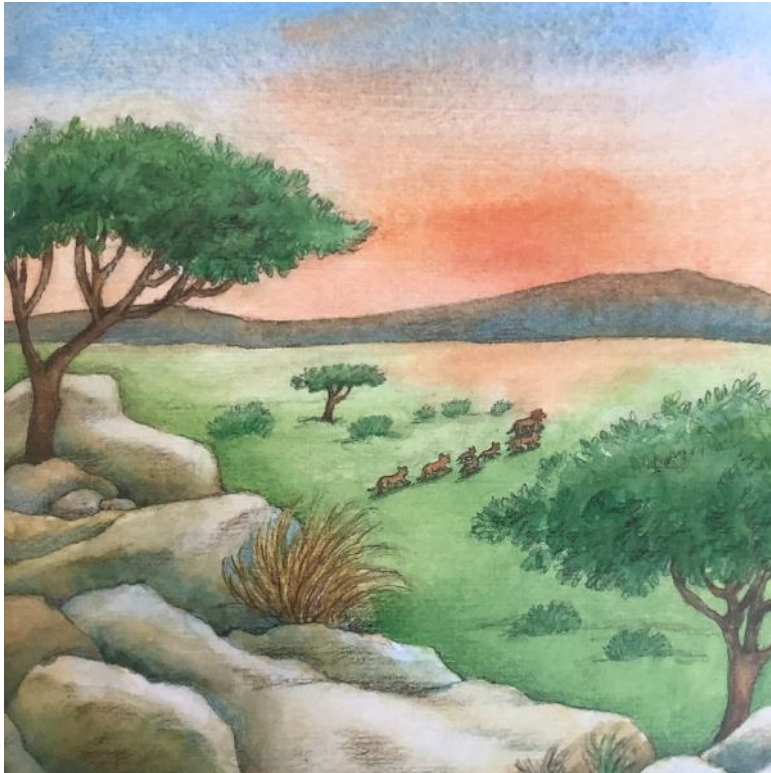
«Страх змушує бути обережним.

І бути обережним – це не боягузтво».

— відповіла Мати Левиця.

Вона відчула полегшення, що лев
прийняв таке мудре рішення.

"Тато правий! Заходьте, діти!"

31

Так левовий прайд перейшов
через рівнину до гір.

Під час своєї подорожі
Батько Лев розвідав печеру,
до якої можна було дістатися лише
вузькою крутою стежкою для підйому.
«Тут ми в безпеці від мисливців»,
задоволено сказав він,
коли сонце зайшло за обрій
і забарвило небо у червоний колір.